

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 4C/42/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615201495
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Brinčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3615201495.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudkyňou JUDr. Boženou Brinčíkovou v právnej veci žalobkyne H. R., nar. XX.X.XXXX, bytom T., L. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Luciou Anovčinovou, advokátkou v Bratislave, Štefánikova 5 proti žalovaným v 1. rade Tatra credit a.s., Piešťany, Námestie slobody 10/1718, IČO: 44 975 775, zastúpenému L.I.B. legal s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 47 237 546, v 2. rade J & M PROPERTY s.r.o., Prievidza, Jégeho 6/10, IČO: 45 705 011, o určenie neplatnosti zmlúv a o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť na účet tunajšieho súdu trovy konania štátu v sume 8,60 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému v 1. rade náhradu trov konania v sume 668,21 € pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 668,21 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd žalovanému v 2. rade náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáha proti žalovaným v 1. a v 2. rade určenia, že Úverová zmluva č. 142/10 zo dňa 30.4.2010 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 28.9.2010, v znení Dodatku č. 2 zo dňa 30.4.2011 a v znení Dodatku č. 3 zo dňa 30.10.2011 uzavretá medzi ňou a žalovaným v 1. rade je neplatná. Ďalej sa domáha určenia, že Zmluva o záložnom práve zo dňa 30.4.2010 uzavretá medzi ňou a žalovaným v 1. rade je neplatná a určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti - bytu č. XX, v podiele 1/1, nachádzajúceho sa na 1.p. vchodu XX bytového domu súp. č. XXX, v katastrálnom území T., obec T., okres T., bytový dom stojaci na pozemku parc. č. XXXX o výmere 792 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX vydanom Okresným úradom Partizánske - katastrálny odbor a spoluvlastníckeho podielu vo výške 5818/212550 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach uvedeného bytového domu súp. č. XXX, a na pozemkoch, na ktorých je bytový dom súp. č. XXX postavený, bytový dom stojaci na pozemku parc. č. XXXX o výmere 792 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX vydanom Okresným úradom Partizánske - katastrálny odbor. Žalobu odôvodnila tým, že ako dlžník so žalovaným 1 ako veriteľom uzavreli Úverovú zmluvu č. 142/10 dňa 30.4.2010. Na základe zmluvy jej bol poskytnutý úver vo výške 7000,- € s dobou splatnosti 6 mesiacov. V úverovej zmluve bolo konštatované, že RPMN je 37,43%, priemerná RPMN je 30,58%, ročná úroková sadzba je 36%, mesačná úroková sadzba je 3%, výška úveru s navýšením je 8 260,- €, konečná splatnosť úveru bola stanovená na 30.10.2010, celkové náklady boli stanovené na sumu 1 360,- €, poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 100,- €, úver bol zabezpečený zriadením záložného práva k nehnuteľnosti, záloh poistený na hodnotu 26 400,- €.

Z čl. V. zmluvy o úvere vyplýva, že sa zaviazala v deň podpisu úverovej zmluvy uzavrieť aj Zmluvu o záložnom práve k nehnuteľnosti zapísanej na LV XXXX, parc. reg. „C“, evidované na katastrálnej mape parc. č. XXXX vo výmere 792 m² a stavby s č. XXX na parc. č. XXXX, byt č. XX nachádzajúci sa vo vchode XX na X.p. V čl. XIX bola dojednaná rozhodcovská doložka. V čl. XXI bol splátkový kalendár, kde boli uvedené dátumy splatnosti jednotlivých splátok, kde prvá splátka vo výške 210,- € bola splatná 30.4.2010, teda v deň uzavretia úverovej zmluvy a každá ďalšia vždy k 30. dňu v mesiaci tak, že posledná splátka bude zaplatená dňa 30.10.2010. Prvých šesť splátok bolo dojednaných vo výške 210,- € a posledná splátka vo výške 7 000,- €. Úver splácala. Dňa 4.10.2010 požiadala o predĺženie splatnosti úveru o šesť mesiacov. Toto bolo spoplatnené sumou 170,- €. Neskôr požiadala o predĺženie splatnosti úveru o ďalších šesť mesiacov, a to dňa 30.10.2011, čo bolo taktiež spoplatnené sumou 170,- €. So žalovaným v 1. rade uzavreli dňa 28.9.2010 Dodatok č. 1 k zmluve o úvere, na základe ktorého bola predĺžená doba splatnosti o šesť mesiacov, pohľadávka sa zmenila z 8 260,- € na 9 520,- €, splatnosť úveru bola stanovená na 30.4.2011. Dňa 30.4.2011 uzavreli Dodatok č. 2 k zmluve o úvere, na základe ktorého bola predĺžená doba splatnosti o ďalších šesť mesiacov a pohľadávka sa navýšila na 10 780,- €, splatnosť úveru bola stanovená na 30.10.2011. Uzavreli aj Dodatok č. 3 k zmluve o úvere, na základe ktorého bola predĺžená doba splatnosti o ďalších šesť mesiacov, pohľadávka sa navýšila na 12 040,- €, splatnosť úveru bola stanovená na 30.4.2012. Bol jej doručený list „Výzva na úhradu poslednej splátky a príslušenstva úveru“ datovaný na 1.10.2010, kde k 1.10.2010 bola podľa žalovaného v 1. rade nesplatená časť úveru vo výške 7 010,- €. Bol jej doručený list „Upomienka - výzva na úhradu omeškaných splátok a príslušenstva datovaný na 5.10.2010, kde je uvedená výška nedoplatkov 200,- €. Bol jej doručený list „Vyčíslenie pohľadávky“ datovaný na 26.4.2012, v ktorom žalovaný v 1. rade uvádza, že celková výška pohľadávky vyčíslená ku dňu 15.5.2012 predstavuje sumu 18 276,14 €. Nakoľko neuhradila požadovanú sumu, žalovaný v 1. rade pristúpil k uspokojeniu svojej pohľadávky formou realizácie záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby. Bolo jej doručené Oznámenie o dobrovoľnej dražbe DD 36/2012 zo dňa 14.8.2012, Oznámenie o výsledku dobrovoľnej dražby DD 36/2012 zo dňa 4.10.2012, z ktorého je zrejmé, že cena dosiahnutá vydražením činila 12 525,- €, vydražiteľom sa stal žalovaný v 2. rade J&M PROPERTY s.r.o. Zo zápisnice o rozvrhu výťažku dobrovoľnej dražby DD 36/2012 zo dňa 22.10.2012 je zrejmé, že navrhovateľ dražby - žalovaný v 1. rade si do dražby prihlásil pohľadávku vo výške 12 900,- €, ktorá bola uspokojená vo výške 8 187,07 €. Naliehavý právny záujem na určení, že úverová zmluva a zmluva o záložnom práve uzavreté medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade sú neplatné a že vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti je žalobkyňa je daný tým, že sa tak môže vyriešiť otázka porušovania spotrebiteľských práv žalobkyne. Poukazuje aj na ustanovenie § 153 ods. 3, 4 O.s.p., podľa ktorého súdom prináleží súdna kontrola zmlúv s cieľom vylúčiť zo života spotrebiteľov nepríjemné podmienky, aby sa tak naplnil cieľ sledovaným článkom 6 Smernice Rady 93/13/EHS. Naliehavosť právneho záujmu tkvie aj v tom, že v spotrebiteľských zmluvách je v zmysle konštantnej judikatúry daný naliehavý právny záujem na určení cieľom ochrany spotrebiteľa proti porušiteľovi a o takýto prípad ide nepochybne aj v tejto veci. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere má žalobca - spotrebiteľ (ktorého špecifické postavenie ako slabšej strany v spore osvedčuje predovšetkým úprava v komunitárnom práve, početná judikatúra súdov európskych spoločenstiev a tiež aj domáca právna úprava), pretože potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je jej skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov. Jej postavenie sa stane istejšie a nebude vystavená ďalším sankciám zo strany žalovaného v 1. rade. Čo sa týka určenia, že vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti je žalobkyňa, súdna prax sa ustálila v názore, že určovacia žaloba je prípustná pri spornosti práv (právnych vzťahov) k nehnuteľnostiam, ak rozsudok vyhovujúci žalobe môže privodiť zosúladenie evidovaného a právneho stavu, teda ak je žalovaný v 2. rade zapísaný v katastri ako vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení svojho vlastníckeho práva. Len rozsudok vyhovujúci žalobe je listinou, na základe ktorej dôjde k zápisu vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti v prospech žalobkyne. V súvislosti s právnym posúdením poukazuje najmä na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Má za to, že na predmetnú zmluvu o úvere sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy, teda § 52 OZ a nasl. zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, smernica Rady 93/13/EHS, kde poukazuje najmä na čl. 6 ods. 1 smernice, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa. Právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné zhodnotiť ako spotrebiteľský, nakoľko predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, žalobkyňa bola v čase jej uzavretia a aj v súčasnosti je spotrebiteľom, pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci obchodnej

alebo podnikateľskej činnosti, naopak žalovaný v 1. rade konal v rámci svojej obchodnej činnosti, a teda je potrebné posudzovať ho ako dodávateľa. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Predmetná zmluva o úvere túto charakteristiku spĺňa. Zmluva o úvere obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré vytvárajú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto zmluva o úver ako celok neobstojí a tiež je absolútne neplatná podľa § 39 OZ pre rozpor s dobrými mravmi. Poukazuje predovšetkým na neprijateľné podmienky:

1. čl. XII úverovej zmluvy, bod 3 v znení: „V prípade, ak veriteľ pristúpi k vymáhaniu pohľadávky, je oprávnený účtovať dlžníkovi poplatok vo výške 10% z poskytnutej istiny, minimálne však 1 660,- €“. Toto ustanovenie je v rozpore s § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a požaduje v rozpore s Občianskym zákonníkom od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. V tomto prípade bola poskytnutá istina vo výške 7 000,- €, suma 1 660,- € predstavuje viac ako 23,71% z poskytnutej istiny. Tiež je v rozpore s § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého predávajúci nesmie spotrebiteľovi upierať práva, medzi ktoré patrí aj právo spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Spotrebiteľ nemá možnosť pri uzatváraní zmluvného vzťahu ovplyvniť obsah zmluvy, zmluva nesmie obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Nielen toto ustanovenie zmluvy, ale všetky ustanovenia zmluvy týkajúce sa sankcií sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, sú jednostranne zamerané, spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ide o neprimerane vysoké sumy ako sankcie spojené s nesplnením záväzku spotrebiteľa. Navyše ustanovenia zmluvných podmienok navodzujú stav, keď spotrebiteľ už vopred uznáva nároky veriteľa, prezumuje právo veriteľa na ich úhradu na príčinnú súvislosť a zavinenie.

2. čl. X úverovej zmluvy, bod 1, v znení „V prípade, ak dlžník uvedie veriteľa do omylu, poskytne mu nepravdivé údaje alebo zamlčí údaje, ktoré by viedli k neposkytnutiu úveru, je veriteľ oprávnený účtovať dlžníkovi zmluvnú pokutu vo výške 30% z poskytnutej istiny.“ Toto ustanovenie je v rozpore s § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, v rozpore s § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa.

3. čl. X úverovej zmluvy, bod 2, prvá veta, v znení: „V prípade omeškania dlžníka so splatením úveru, je veriteľ oprávnený odo dňa, kedy sa stal úver splatný, vyčísliť dlžníkovi zmluvnú pokutu vo výške 0,25% z dlžnej sumy za každý deň omeškania.“ Toto ustanovenie je v rozpore s § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, v rozpore s § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. V právnom štáte, ktorý je súčasťou Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o tom, že zmluvná pokuta vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy, teda 91,25% ročne, nemôže byť považovaná za primeranú. Taktiež dochádza ku kumulácii sankcií, a to zmluvnej pokuty a úroku z omeškania vo výške 9% ročne, tiež zmluvnej pokuty vo výške najmenej 1 660,- € a poplatku za neuhradenú splátku vo výške 4% z poskytnutej istiny. Taktiež samotný poplatok vo výške 4% z poskytnutej istiny je neprijateľnou zmluvnou podmienkou vzhľadom k tomu, že úver mal byť plnený v splátkach 6 x 210 €, 1 x 7000 €, kde tento poplatok predstavuje 280,- € a teda je vyšší ako jedna zo šiestich splátok, čo je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi.

4. čl. XII Poplatky, bod 2, bod 4, bod 5, bod 6, bod 7 v znení: „V prípade, ak dlžník neuvedie správny VS pri úhradách jednotlivých splátok, je veriteľ oprávnený účtovať dlžníkovi poplatok vo výške 20,- € za identifikáciu platby.“ „V prípade, ak dlžník písomne neoznámí veriteľovi zmenu svojho trvalého pobytu, alebo zmenu korešpondenčnej adresy do 15 dní od vzniku zmeny, je veriteľ oprávnený účtovať dlžníkovi poplatok vo výške 200,- €“, „V prípade, ak dlžník neoznámí veriteľovi akékoľvek zmeny týkajúce sa jeho účastníckych telefónnych staníc v pevnej alebo mobilnej sieti do 15 dní od vzniku zmeny, je veriteľ oprávnený účtovať dlžníkovi poplatok vo výške 200,- €.“ „V prípade, ak dlžník neprevezme korešpondenciu jemu adresovanú na ním určenú korešpondenčnú adresu, je veriteľ oprávnený účtovať dlžníkovi poplatok vo výške 200,- € za každú vrátenú korešpondenciu“, „V prípade, ak dlžník do 15 dní odo dňa zmeny údajov v občianskom preukaze neoznámí zmenu predmetných údajov veriteľovi, je veriteľ oprávnený účtovať dlžníkovi poplatok vo výške 200,- €“. Tieto ustanovenia sú v rozpore s § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, v rozpore s § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Tieto poplatky nemajú žiadnu oporu v právnom poriadku, spotrebiteľovi sa neposkytuje žiadne protiplnenie.

5. čl. XX úverovej zmluvy, bod 16 v znení: „Veriteľ nie je viazaný účelom platby, ktorú stanoví dlžník, veriteľ je oprávnený započítať platbu dlžníka na svoje pohľadávky voči dlžníkovi v tomto poradí: na záväzky dlžníka voči veriteľovi, ktoré vznikli z iného právneho dôvodu než z ÚZ (najmä z titulu náhrady

škody, bezdôvodného obohatenia), ďalej na zmluvné pokuty, na poplatky za úkony a služby podľa platného sadzobníka, na príslušenstvo úveru vrátane sankcií, ako zmluvných pokút, ďalej na splátky úveru, a to v poradí najskôr na úroky a náklady, až potom na istinu. Platba sa započítava v uvedenom poradí vždy s najstaršou splátkou neuhradenej pohľadávky. Veriteľ je oprávnený zarátat platbu dlžníka na svoje pohľadávky voči dlžníkovi v inom než vyššie uvedenom poradí. V takomto prípade skutočnosť o inom poradí započítania platieb dlžníka do pohľadávok veriteľa, ktoré má voči dlžníkovi, je veriteľ povinný písomne oznámiť dlžníkovi v lehote 15 dní od započítania. Toto ustanovenie je v rozpore s § 566 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Tiež je v rozpore s § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého predávajúci nesmie spotrebiteľovi upierať práva, medzi ktoré patrí aj právo spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Ďalej je v rozpore s § 53 ods. 1 OZ spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Úverová podmienka týkajúca sa otázky rozhodovania o účele platby spotrebiteľa, ktorá nerešpektuje určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa je nevyvážená, v neprospech spotrebiteľa. Nevyváženosť iba podčiarkuje, že vzťah sa v otázke plnenia stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie veriteľa až nepredvídateľným. Pri nezaplatení splátok úveru môže veriteľ uplatniť stratu výhody splátok a taktiež môže základ pre narastanie úrokov z omeškania zo stále nezaplatennej istiny splátky. Spotrebiteľ má pri tom vždy oprávnený záujem na prednostnom splnení predpísaných splátok a vždy prioritne istiny.

6. čl. XVII úverovej zmluvy, bod 3 v znení: „Dlžník vyhlasuje, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv vzniknutých veriteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru dlžníkovi, najmä právo na vrátenie úveru, právo na úhradu príslušenstva a zmluvných pokút a práva prípadne vzniknuté v dôsledku ukončenia ÚZ, a to na dobu 10-tich rokov odo dňa, kedy premlčacia lehota začala po prvý raz plynúť.“ Toto ustanovenie je v rozpore s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko predlžuje všeobecnú premlčaciu lehotu ustanovenú Občianskym zákonníkom, ktorý inštitút predĺženia premlčacej lehoty neustanovuje, preto je úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka kogentná. Tiež je v rozpore s § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa.

7. Poplatok za poskytnutie úveru dojednaný v čl. I., bod 1, písm. s) úveru vo výške 100,-€ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, tu poukazuje na záver Komisie pre posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich, MS SR, v ktorom sa uvádza: „Aj podľa rozhodnutia Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 3.5.2010 č.k. AZ 17 U 192/2010 sa poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru považujú za neprijateľné. V rozsudku sa ďalej uvádza, že ak banka požaduje od spotrebiteľov poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby veriteľ spotrebiteľovi poskytoval skutočné protiplnenie, aj z toho dôvodu je zmluvná podmienka stanovujúca povinnosť platiť poplatok za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru neprijateľná a voči spotrebiteľovi neúčinná.“ Toto platí aj pre čl. XIII bod 1 úverovej zmluvy, kde jednotlivé poplatky sú jednak absurdné, absolútne neodôvodnené, tiež sú neprimerane vysoké vo vzťahu k reálnym nákladom dodávateľa ako aj vo vzťahu k výške poskytnutého úveru, a teda ide o absolútne neplatné ustanovenie.

8. Dojednanie v čl. XIII bod 2 úverovej zmluvy, kde dlžník potvrdzuje, že prevzal a oboznámil sa s platným sadzobníkom je v rozpore s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka, nakoľko ukladá spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by mal niesť dodávateľ.

9. Dojednanie v čl. XIII bod 2 úverovej zmluvy „Aktuálny sadzobník je k nahliadnutiu v sídle veriteľa“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko spotrebiteľ pre to, aby zistil, aký je aktuálny sadzobník veriteľa musí cestovať do miesta sídla veriteľa, čím dochádza k znevýhodneniu spotrebiteľa neprípustným nákladom na strane spotrebiteľa.

10. Dojednanie v čl. XIII bod 2 úverovej zmluvy v znení: „Veriteľ je oprávnený sadzobník jednostranne meniť s tým, že je povinný dlžníkovi zmenu v sadzobníku bezodkladne oznámiť.“ je v rozpore s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 4 písm. i), nakoľko toto ustanovenie umožňuje dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve.

11. Rozhodcovská doložka dojednaná v čl. XIX úverovej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a teda neplatnou, nakoľko bráni uplatniť vec na štátnom súde a núti spotrebiteľa riešiť v tomto prípade vec iba v rozhodcovskom konaní. Je v rozpore s § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, v rozpore s § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa.

12. Dohoda o zrážkach zo mzdy, na ktorú odkazuje čl. IX bod 1 úverovej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko je v rozpore s § 551 OZ, v zmysle ktorého zrážky zo mzdy možno vykonať až po zročnosti veriteľovej pohľadávky, a teda nie je možné zabezpečovať budúcu pohľadávku. Poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, č.j. 6Co/95/2013, v zmysle ktorého inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok úniného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať ohľad.

13. Za prijateľné zmluvné podmienky nemožno považovať ani tie ustanovujúce, že za zníženie hodnoty PZÚ sa považuje najmä úmrtie záložcu, pokiaľ nie je totožný s osobou dlžníka, odstúpenie dlžníka (záložcu) alebo poisťovne od poisťnej zmluvy, zrušenie vinkulácie poisťného plnenia alebo neplatenie poisťného, vyhlásenie konkurzu na osobu, ktorá poskytla zabezpečenie úveru, ak je odlišná od dlžníka alebo vstup tejto osoby do likvidácie alebo povolenie reštrukturalizácie na túto osobu, nariadenie výkonu rozhodnutia alebo exekúciu predajom založenej nehnuteľnosti, alebo vykonanie verejnej dražby, predmetom ktorej je nehnuteľnosť (čl. VII úverovej zmluvy). Rovnako to platí o bode 3, bode 4, bode 5, bode 6, bode 7, bode 8, čl. VII. úverovej zmluvy. Tieto sú v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Sú koncipované jednostranne v prospech dodávateľa, vytvárajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

14. Neprijateľnými zmluvnými podmienkami sú aj ďalšie podmienky uvedené v úverovej zmluve, a to z dôvodu, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, v neprospech spotrebiteľa sa odklonili od zákonných ustanovení, tu poukazuje na čl. XX bod 7, bod 9, bod 13, bod 20, bod 33 úverovej zmluvy.

Zmluva o úvere obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré vytvárajú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto zmluva o úvere ako celok neobstojí a tiež je absolútne neplatná podľa § 39 OZ pre rozpor s dobrými mravmi.

Má za to, že na predmetnú zmluvu sa vzťahujú nielen ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ale aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje predpísané taxatívne vymedzené náležitosti. Predmetná zmluva o úvere neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 9.8.2011 č.k. 10CoE/313/2010, v ktorom krajský súd ustálil: „že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať sumu, počet a termíny splátok pri každej zložke spotrebiteľského úveru, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť (istina, úrok a iné poplatky).“ V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Po prepočte RPMN zistila, že RPMN je vo výške 78,45% a nie 37,43% tak, ako je uvedené v úverovej zmluve. Podľa údajov NBS bola RPMN v apríli roku 2010 vo výške 14,44%. RPMN v tomto prípade bola dojednaná päťnásobne vyššia ako bola v danom období bežná. Na základe toho má za to, že predmetný úver je nutné bez ďalšieho považovať za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve o úvere je uvedená ročná úroková sadzba vo výške 36%, avšak po prepočte zistila, že správne má byť uvedená vo výške 39,23%. Podľa údajov NBS na www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> bola úroková miera úverov do jedného roka v apríli 2010 vo výške 6,94%. Výška úroku podľa úverovej zmluvy podstatne prevyšuje odplatu požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, a viac ako päťnásobne. Má za to, že aj z tohto dôvodu je dojednanie o odplate podľa § 39 OZ neplatné. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23.8.2011 č. k. 161Cm 944/2010, v ktorom súd konštatoval, že „úrok z úveru je jedným z definíčných znakov zmluvy o úvere. Ak teda zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva v časti odplaty (úrokov), je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahovať na celú zmluvu a neplatnou je v tomto prípade zmluva o úvere ako celok. Súd konštatoval, že neplatnosť zmluvy o úvere uzavretej medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom v dôsledku rozporu s dobrými mravmi je daná výškou ročnej percentuálnej miery nákladov (RMPN), ktorá predstavuje 96,13% a v tomto prípade ide o neprimerane vysoké - úžernícke úroky (úroky v bankách pri porovnateľných úveroch predstavovali max. 20% ročne).“ Ďalej poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/71/2011 zo dňa 8.12.2011, v ktorom súd konštatoval: „civilnoprávna úžera spôsobuje neplatnosť právneho úkonu v celom rozsahu

pre rozpor s dobrými mravmi, pretože sa poskytuje úver pri nadvláde veriteľa za úžernú cenu úveru“. Ohľadom neprimerane vysokej odplaty za poskytnutie úveru poukazuje na rozhodnutia súdov: Krajský súd v Trenčíne vo veci 17Co/313/2010 za odporujúce dobrým mravom považoval úroky vo výške 24%, Krajský súd v Prešove vo veci 3Co/67/2008 za odporujúce dobrým mravom považoval úroky vo výške 25%, Krajský súd v Prešove vo veci 3Co/151/2013 zo dňa 25.9.2013 za odporujúce dobrým mravom považoval úroky vo výške 28,97%.

Čo sa týka zmluvy o záložnom práve k predmetnej nehnuteľnosti, táto zmluva má akcesorickú povahu a zabezpečuje hlavný záväzok a vyslovením absolútnej neplatnosti hlavnej zmluvy, teda zmluvy o úvere, je absolútne neplatná aj zmluva záložná. Nakoľko je zmluva o úvere absolútne neplatná, rovnako je absolútne neplatná aj zmluva o záložnom práve k predmetnej nehnuteľnosti, takéto neplatné právne úkony nemohli vyvolať následky ani účinky na zmenu vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti, teda žalobkyňa nikdy neprestala byť vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Zásada „nemo plus iurus“ svedčí v prospech žalobkyne a nemôže byť spochybnená ani dražbou. Preto žiada, aby súd určil, že je výlučným vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, pretože bez tohto určenia je jej právne postavenie neisté, nakoľko ako vlastníkom nehnuteľnosti je zapísaný žalovaný v 2. rade. Vo všeobecnosti možno za vlastníka považovať osobu, v prospech ktorej vlastníctva svedčí nadobúdacie konanie (modus) a zodpovedajúci právny titul (titulus), napríklad zmluva. Pokiaľ titulus preukazuje nadobúdacie právo inej osoby ako modus, je potrebné určiť, kto je vlastníkom. Za vlastníka v takomto prípade je považovaný ten, v prospech práva ktorého svedčí nadobúdací titul. Niet dôvodu, prečo by sa zásada „nemo plus iurus“ nemala vzťahovať aj na jeden z inštitútov zmluvnej povahy, a to dobrovoľnú dražbu. Poukazuje aj na judikatúru Súdneho dvora. Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL bod 25 „systém ochrany zavedený smernicou (93/13/ES) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah“ (rozsudok z 27. júna 2000, Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25). Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Movil Milenium SL bod 26 „tento nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy“ (rozsudok Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores). Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL bod 27 „na základe týchto zásad Súdny dvor rozhodol, že možnosť súdu skúmať ex offio nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice, teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a na prispenie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov“ (rozsudky Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 28, ako aj z 21. novembra 2002, Cofidis C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32). Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL bod 38 „povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana, ktorú smernica (93/13/EHS) zaisťuje spotrebiteľom, okrem toho odôvodňujú to, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offio nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom.“ Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo dňa 4.6.2009 Pannon GSM Zrt. proti Erszébet Sustikné Györfi bod 43 „vnútroštátnemu súdu prislúcha posúdiť, či možno zmluvnú podmienku kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice (93/13/EHS) ako nekalú“. Podľa bodu 32 tohto rozhodnutia „je teda úlohou súdu, ktorý vo veci rozhoduje, zabezpečiť potrebný účinok ochrany, ktorú sledujú ustanovenia smernice. Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátnemu súdu udeľuje právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosť vysloviť sa k prípadnej nekalej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa tiež povinnosť preskúmať ex offio túto otázku hneď potom, ako je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane, ak nastolil otázku svojej vlastnej miestnej príslušnosti.“

Žalovaný v 1. rade v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že sú toho názoru, že podaný návrh je neodôvodnený a žalobkyňa nepreukázala naliehavosť právneho záujmu na určení neplatnosti predmetných zmlúv. Ak bola toho názoru, že na základe úverovej zmluvy poskytla žalovanému plnenie, mala možnosť domáhať sa vrátenia takéhoto plnenia so zohľadnením skutočností, že na základe tej istej zmluvy plnenie od žalovaného prijala. V takom konaní by sa ako predbežná otázka posudzovala platnosť

predmetnej úverovej zmluvy. Bez ďalšieho však možno konštatovať, že sú celkom nepodložené tvrdenia o absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere ako celku. Keďže zo strany žalobkyne došlo k podaniu návrhu vo veci samej znejúceho na určenie v zmysle § 80c O.s.p. v platnom znení, predpoklad úspešnosti žaloby o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je, prípadne nie je, po procesnej stránke spočíva v tom, že účastníci majú vecnú legitímáciu a že na požadovanom určení je naliehavý právny záujem. Vecnú legitímáciu v konaní o určení, či tu právny vzťah alebo právo je či nie je má ten, kto je zúčastnený na právnom vzťahu alebo práve, o ktoré v konaní ide alebo právnej sféry, ktorého sa sporný právny vzťah alebo sporné právo týka. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení potom vyjadruje spôsob právnej ochrany, ktorá sa má dosiahnuť súdnym rozhodnutím pre toho, kto má v konaní o určovacej žalobe vecnú legitímáciu. Naliehavý právny záujem o určení právneho vzťahu alebo práva je daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo navrhovateľa alebo kde by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Určovacia žaloba nemôže byť spravidla opodstatnená tam, kde je možné žalovať na splnenie povinnosti, pretože určovacia žaloba má preventívnu povahu a má za účel poskytnúť ochranu právnomu postaveniu navrhovateľa skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva. Nie je preto opodstatnená tam, kde právny vzťah alebo právo už boli porušené. V prípade, kedy je možné žalovať na splnenie povinnosti, môže však byť naliehavý právny záujem na určení daný vtedy, ak sa určovacou žalobou vytvorí pevný právny základ pre právne vzťahy účastníkov sporu a predíde sa tak prípadným ďalším žalobám o plnenie, alebo ak žaloba o plnenie nerieši a ani nemôže riešiť celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu alebo práva. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je preto súčasne daný len vtedy, ak je spôsobilý odstrániť stav právnej neistoty navrhovateľa alebo ohrozenie jeho práva. V žalobe o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie, musí preto navrhovateľ vždy tvrdiť a preukazovať skutočnosti, z ktorých vyplýva, že mal na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Podľa § 80 O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä a) o osobnom stave (o rozvode, o neplatnosti manželstva, o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, o určení rodičovstva, o osvojení, o spôsobilosti na právne úkony, o vyhlásení za mŕtveho); b) o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva; c) o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Faktom je, že povinnosť žalobcu plniť podľa zmluvy o úvere nebola splnená, preto vo vzťahu k zmluve o úvere naliehavý právny záujem nemôže byť daný, keďže existovali už konkrétne nároky zmluvných strán, pretože žalovanému vzniklo právo na vrátenie poskytnutého úveru, vrátane dohodnutých zmluvných sankcií, pričom v prípadnom spore o plnenie by bol súd, ktorý by o takomto návrhu na plnenie konal, povinný platnosť, resp. neplatnosť zmluvy o úvere posúdiť ako predbežnú otázku. Žaloba o určenie podľa § 80c O.s.p. nie je spravidla opodstatnená vtedy, ak má požadované určenie len povahu predbežnej otázky, ktorá nerieši a ani nemôže riešiť celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu alebo práva. Stav ohrozenia práva navrhovateľa alebo jeho neistota v právnom postavení sa neodstráni iba tým, že bude vyriešená predbežná otázka, z ktorej bez ďalšieho vzťah alebo právo významné pre právny pomer účastníkov ešte nevyplýva, ale až určením, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka Splnením dlh zanikne. Podľa § 151md ods. 1) písm. i) Občianskeho zákonníka záložné právo zaniká ak sa vykonalo bez ohľadu na rozsah uspokojenia veriteľa. Žalobkyňa sa domáha vyslovenia neplatnosti úverovej zmluvy č. 142/10 zo dňa 30.4.2010 v znení dodatkov a zmluvy o záložnom práve č. 142/10 zo dňa 30.4.2010, pričom k uvedenému poukazujú na stanovisko NSSR R 26/1975. Výrazom „zrušená“ zmluva v zmysle § 457 OZ nie je mienené zrušenie zmluvy súdnym výrokom, ale jej zrušenie úkonmi účastníkov alebo zo zákona. Môže ísť jednak o prípad uvedený v ust. § 48 ods. 2 OZ ako následok odstúpenia od zmluvy (§ 48 ods. 1 OZ) a to buď obojstrannou dohodou alebo jednostranným právnym úkonom prípustným podľa osobitných ustanovení zákona, jednak o zrušenie zmluvy zo zákona. Aj keď súd neposudzuje otázku trvania zmluvy ako otázku predbežnú, takéto zrušenie zmluvy súd len vo výroku deklaruje, lebo nie je oprávnený sám zmluvu zrušiť. Je preukázané, že dňa 4.10.2012 sa konala dobrovoľná dražba, a to na základe návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby záložným veriteľom, ktorým bol žalovaný, pričom išlo o výkon záložného práva v zmysle § 151m Občianskeho zákonníka, ktoré vzniklo na základe Záložnej zmluvy č. 142/10 zo dňa 30.4.2010. Keďže výkonom záložného práva k nehnuteľnosti došlo k splneniu dlhu (solúciou) dlžníka, došlo k takej právnej skutočnosti, ktorá mala za následok zánik práv a povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy č. 142/10 zo dňa 30.4.2010 v znení jej dodatkov ako aj k zániku Zmluvy o záložnom práve č. 142/10 zo dňa 30.4.2010, čím de facto došlo k zániku záväzkovo-právneho vzťahu medzi nimi a žalobkyňou, čiže došlo k zániku úverovej zmluvy č. 142/10 zo dňa 30.4.2010 v znení dodatkov a to splnením dlhu v zmysle § 559 ods. 1 OZ a zároveň k zániku záväzkovo-právneho vzťahu vyplývajúceho zo Zmluvy o záložnom práve č. 142/10 zo dňa 30.4.2010, preto zastávajú právny názor, že súd nemôže rozhodovať o určení neplatnosti Úverovej zmluvy č. 142/10 zo dňa 30.4.2010 v znení jej dodatkov ako aj Zmluvy o záložnom práve č. 142/10 zo

dňa 30.4.2010 a musí návrh ako nedôvodný zamietnuť. Zároveň keďže došlo k výkonu záložného práva v zmysle § 151md ods. 1) psím. i) Občianskeho zákonníka došlo k zániku tohto záložného práva, čiže de facto aj de iure k zániku Zmluvy o záložnom práve č. 142/10 zo dňa 30.4.2010. Vzhľadom na uvedené majú za to, že neexistuje naliehavý právny záujem na určení neplatnosti úverovej zmluvy ako aj zmluvy o záložnom práve. Je jednoznačne preukázané, že žalobkyňa požiadala o poskytnutie úveru, úverovú zmluvu č. 142/10 zo dňa 30.4.2010 podpísala a zároveň si prevzala finančné prostriedky vo výške 7 000,- €, zmluvy sú platné a dlžník sa jednoznačne dostal do omeškania (posledná platba od žalobkyne bola prijatá dňa 30.8.2011), čím žalovanému vzniká nárok na zmluvné pokuty dohodnuté v zmluve (zmluvná pokuta je iba sankciou, za nedodržanie zmluvných podmienok, na ktorú má nárok žalovaný a žalobkyňa bola so zmluvnými pokutami oboznámená, čiže nemôže sa považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku a túto pohľadávku je žalovaný oprávnený podľa § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka vymáhať výkonom záložného práva. Úverová zmluva č. 142/10 zo dňa 30.4.2010 spĺňa všetky náležitosti, ktoré jej prikazuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení a bola podpísaná žalovanou slobodne, vážne a bez námietok. Keďže jeden z navrhovaných petítov žaloby znie na určenie vlastníckeho práva, a vzhľadom k tomu, že nehnuteľnosť, ktorej vlastnícke právo sa má určovať nie je a ani nikdy nebola vo vlastníctve žalovaného, považujú v tejto časti žalobu voči nim za neodôvodnenú, pretože nie sú na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti pasívne vecne legitimovaní. Zo všetkých uvedených dôvodov považujú návrh za nedôvodný, pretože nepreukázal naliehavosť právneho záujmu na určení neplatnosti zmluvy, preto navrhujú, aby ho súd ako nedôvodný zamietol.

Žalovaný v 2. rade v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že nadobudol svoje vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti v súlade s § 27 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách jej vydražením v dobrovoľnej dražbe konanej dňa 4.10.2012, ktorá bola osvedčená notárskou zápisnicou č. N 463/2012. Podľa ustanovenia § 21 ods. 2 tohto zákona bola žalobkyňa oprávnená požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby v prekluzívnej lehote do 3 mesiacov odo dňa príklepu. Žalobkyňa svoje právo nevyužila, tak považujú svoje vlastníctvo k nehnuteľnosti za nesporné bez ohľadu na platnosť, či neplatnosť úverovej zmluvy. Žalobkyňa mala účinný prostriedok na ochranu svojich vlastníckych práv, preto domáhanie sa navrátenia vydraženej nehnuteľnosti, ktorú nadobudli nie na základe zmluvy, ale na základe inej skutočnosti s poukazom na § 132 Občianskeho zákonníka, považujú za konanie, ktorým sa došlo k obchádzaniu zákona o dobrovoľných dražbách a vážnym spôsobom by sa zasiahlo do právnej istoty vlastníckych vzťahov. Tvrdia, že žalobkyňa z tohto dôvodu nemá naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti. Nesúhlasia s právnym názorom žalobkyne, ktorá poukazuje na absolútnu neplatnosť úverovej zmluvy zo dňa 30.4.2010 z dôvodu veľkého množstva neprijateľných podmienok. Otázkou prijateľnosti zmluvných dojednaní posúdi súd, avšak podľa ich názoru k uzatvoreniu úverovej zmluvy došlo dobrovoľne, žalobkyňi bol úver poskytnutý, tento čerpala a v čiastočnej sume ho splatila. Ak súd vysloví neprijateľnosť zmluvných dojednaní, je namieste postup podľa § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, nevidia však dôvod na vyslovenie absolútnej neplatnosti celej úverovej zmluvy. Od nadobudnutia nehnuteľnosti platia všetky poplatky a dane súvisiace s jej užívaním a nehnuteľnosť zrekonštruovali. Keďže sa ich spoločnosť zaoberá aj realitnou činnosťou, byť ponúkli na predaj, k podpisu kúpno-predajnej zmluvy malo dôjsť v mesiaci máj 2015, avšak podanie žaloby a zápis poznamky do katastra nehnuteľností obchod zmaril, čím ich spoločnosti vznikla škoda vo výške ušlého zisku ako aj škoda vo výške zhodnotenia nehnuteľnosti vykonanou rekonštrukciou. Preto navrhujú, aby súd žalobu zamietol.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, zástupcov žalovaných v 1. a v 2. rade, výsluchom svedka L. T., oboznámením obsahu spisu, najmä návrhu, úverovej zmluvy, žiadosti o predĺženie, dodatkov č. 1, č.2 a č. 3, výzvy na úhradu poslednej splátky, upomienky, vyčíslenia pohľadávky, príjmového dokladu, dokladu o vklade hotovosti, oznámenia o dražbe, oznámenia o výsledku dražby, zápisnice o rozvrhu výťažku, výpisu z listu vlastníctva, vyjadrenia žalovaného v 1. rade, rozsudku OS Piešťany, výpisu z listu vlastníctva, vyjadrenia žalovaného v 2. rade, výpisu z listu vlastníctva, návrhu na zápis vlastníckeho práva, notárskej zápisnice, výpisu z obchodného registra, oznámenia o dražbe, výpisu z obchodného registra, potvrdenia o zaplatení, dokladu o úhrade, žiadosti, výpisu z obchodného registra, výdavkového dokladu, výpisu z VÚB a potvrdenia ÚPSVaR a obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3C/133/2012 a zistil, že žalovaný v 1. rade ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzavreli dňa 30.4.2010 úverovú zmluvu č. 142/10. Predmetom zmluvy bol úver vo výške 7000 € splatný v 6 mesačných splátkach po 210 € a v jednej splátke 7000 €. Ročná percentuálna miera nákladov bola podľa zmluvy 37,43%, priemerná ročná percentuálna miera nákladov 30,58%, ročná úroková sadzba 36%. Výška úveru s

navýšením bola 8 260,- €. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá do 30.10.2010 a celkové náklady s úverom boli 1 360,- €. Poplatok za poskytnutie úveru bol dohodnutý na 100,- €. Plnenie zo zmluvy bolo zabezpečené zriadením záložného práva k nehnuteľnosti podľa Zmluvy o záložnom práve zo dňa 30.04.2010. Bolo dohodnuté poistenie zálohu na poisťnú sumu 26 400,- €.

Žalobkyňa opakovane požiadala žalovaného v 1. rade o predĺženie lehoty splatnosti úveru. Dňa 28.9.2010 uzavreli dodatok č. 1 k zmluve, v zmysle ktorého sa splatnosť dlhu predĺžila do 30.4.2011, dňa 30.4.2011 uzavreli dodatok č. 2 k zmluve, v zmysle ktorého sa splatnosť dlhu predĺžila do 30.10.2011. Okrem toho uzavreli aj dodatok č. 3 k zmluve (z vyhotovenia predloženého žalobkyňou nevyplýva dátum, kedy bol dodatok uzavretý), v zmysle ktorého sa splatnosť dlhu predĺžila do 30.4.2012.

Žalovaný v 1. rade vyzval žalobkyňu výzvou zo dňa 1.10.2010 na úhradu poslednej splátky a príslušenstva úveru, ktoré vyčíslil na 7 010,- €. Upomienkou zo dňa 5.10.2010 ju vyzval na zaplatenie nedoplatkov, ktoré vyčíslil na 200,- €.

Listom zo dňa 26.4.2012 vyčíslil žalovaný v 1. rade pohľadávku voči žalobkyni na 18 276,14 € a vyzval ju na jej úhradu.

Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 30.4.2010 vyplýva, že žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 210,- €.

Z potvrdení o vkladoch hotovosti vyplýva, že žalobkyňa zaplatila na účet žalovaného v 1. rade dňa 26.5.2010 sumu 210,- €, dňa 29.6.2010 sumu 210,- €, dňa 29.7.2010 sumu 210,- €, dňa 30.8.2010 sumu 210,- €, dňa 30.9.2010 sumu 210,- €, dňa 29.10.2010 sumu 210,- €, dňa 7.12.2010 sumu 210,- €, dňa 31.12.2010 sumu 210,- €, dňa 28.1.2011 sumu 210,- €, dňa 31.3.2011 sumu 210,- €, dňa 9.5.2011 sumu 210,- €, dňa 31.5.2011 sumu 210,- €, dňa 30.6.2011 sumu 210,- €, dňa 29.7.2011 sumu 210,- €, dňa 30.8.2011 sumu 210,- €.

Z oznámenia o dobrovoľnej dražbe vyplýva, že žalovaný v 1. rade ako navrhovateľ dražby navrhol dobrovoľnú dražbu bytu č. XX na X. p. vo vchode č. XX v dome súp. č. XXX na parc. č. XXXX v kat. úz. T. a podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu vo výške 5818/212550 na pozemku parc. č. XXXX vo výmere 792 m² zastavané plochy a nádvoria. Dražobníkom bola spoločnosť Public auction s.r.o. a dražba sa uskutočnila 4.10.2012 v notárskom úrade JUDr. Evy Výskokovej v Prievidzi.

Z oznámenia o výsledku dražby vyplýva, že vydražiteľom sa stal žalovaný v 2. rade. Vydražením bola dosiahnutá cena 12 525,- €.

Zo zápisnice o rozvrhu výťažku dobrovoľnej dražby vyplýva, že výťažok z dražby bol rozvrhnutý tak, že pohľadávka Správy majetku mesta, n.o. Partizánske bola uspokojená vo výške 2 440,88 € a pohľadávka žalovaného v 1. rade bola uspokojená do výšky 8 187,07 €.

Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. T. vyplýva, že v súčasnosti je vlastníkom predmetného bytu žalovaný v 2. rade.

Z notárskej zápisnice zo dňa 4.10.2012 spísanej Mgr. Martinom Výskokom, notárom so sídlom v Partizánskom pod č. N 463/2012, Nz 35846/2012, NCRIs 36578/2012, ktorej obsahom je osvedčenie o priebehu dobrovoľnej dražby vyplýva, že do začatia dražby neboli dražobníkovi doručené žiadne námietky proti dražbe. Nikto z prítomných na dražbe nevzniesol proti priebehu dražby námietky.

Z potvrdenia o zaplatení zo dňa 18.10.2012, z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 4.10.2012 a z výpisu z účtu vyplýva, že žalovaný v 2. rade zaplatil najvyššie podanie tým, že dňa 4.10.2012 uhradil dražobnú zábezpeku 3 000,- € a dňa 18.10.2012 uhradil doplatok do najvyššieho podania 9 525,- €.

Z výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 30.4.2010 vyplýva, že žalobkyni bola žalovaným v 1. rade vyplatená dňa 30.4.2010 suma 7 000,- €.

Zo zoznamu platieb vyplýva, že žalobkyňa zaplatila na dlh zo zmluvy o úvere žalovanému v 1. rade spolu sumu 11 647,07 €, z toho suma 8 178,07 € bola výťažkom z dražby.

Zo znaleckého posudku znalca K. Y. M. č. 49/2012 vyplýva, že všeobecná hodnota bytu žalobkyne bola ku dňu 17.6.2012 vo výške 16 300,- €.

Z výpovede žalobkyne vyplýva, že sa s ňou dohodol jeden pán od žalovaného v 1. rade, že sa stretnú na mestskom úrade v Partizánskom. Povedal jej, že jej vyplatí 7 000,- € pod podmienkou, že založí byt. Súhlasila s tým, že bude splácať mesačne 210 € pol roka, potom môže úver o pol roka predĺžiť. Myslela si, že 7 000,- € bude splácať mesačnou splátkou po 210 €, nevedela, že nakoniec má zaplatiť aj sumu 7 000,- € okrem týchto splátok. O tom, že posledná splátka bude vo výške celého poskytnutého úveru jej ten pán nehovoril. Ona išla na kataster, vybrala na svoj byt výpis, ktorý tomuto pánovi odovzdala a potom jej vyplatil 6 500,- €, 210 € si stiahol za ten mesiac a 100,- € bol poplatok za to, že prišiel do Partizánskeho a 170 € ona mala dlh voči Pohotovosti s.r.o., ktorý z tejto sumy vyplatil ten pán. Podpisovala zmluvu. Ten pán od žalovaného v 1. rade prišiel a už mal text zmluvy a samotnú zmluvu napísanú. Ona si zmluvu prečítala tak narychlo. Išlo o zmluvu o úvere. Toto bolo všetko čo uzavrela. Potom už len mesačne splácala dohodnuté splátky. Žalovanému v 1. rade zaplatila na vrátenie úveru čiastku 3 600,- €. Ona dohodnuté splátky v nasledujúcich mesiacoch platila. Zaplatila všetkých 6 splátok po 210 € tak, ako bolo dohodnuté. Nevedela, že má dať naraz 7 000,- € po zaplatení 6 splátok požiadala o predĺženie a myslela si, že tým predĺžením sa dostane postupne k čiastke 7 000,- €. Poslali jej žiadosť o predĺženie splácania úveru, ktorú podpísala a dala overiť notárovi a splatenie úveru jej predĺžili. Potom úver splácala ďalej. Keď pol roka splatila, zase požiadala o predĺženie úveru. Úver predlžovala celkom trikrát. Potom bola v sídle žalovaného v 1. rade v Piešťanoch, kde jej povedali, že jej splácanie úveru nepredlžia, navrhli jej poskytnutie ďalšieho úveru v sume 18 000,- € s tým, že sumu 7 000,- € nebude musieť vrátiť, s čím nesúhlasila. Potom ju už dali na dražbu, prišli papiere, že bude dražba. Poslali jej znalca a na základe toho ju dali na dražbu. K dražbe došlo na základe toho, že im úver 7 000,- € nesplatila. Bola uzavretá aj zmluva o záložnom práve a bola uzatváraná v ten istý deň 4.10.2010. Ona si zmluvu o záložnom práve neprečítala. Konala sa dražba, potom prišiel p. Y., že ten byt on odkúpil. To bolo v roku 2012, Pán Y. prišiel, ona mu povedala, že to dá k súdu a on jej povedal, že keď to prehrá, tak pôjde odtiaľ s dvomi kuframi. Ona musela byť vypratáť, lebo jej povedal, že ako ho nevyprace, tak jej vymenia fabku. V byte nebýva od roku 2012. Ona keď byt vypratala, tak začala kvôli tomu písať, obrátila sa na ministerku spravodlivosti, ktorá jej takto poradila, úver jej už nikto nechcel dať, aby si mohla dlh vyplatiť. Ona skúšala situáciu vyriešiť, že bude dlh naďalej splácať, hoci nie v splátke 210 € mesačne, ale jej príjem bol 400 €, takže k nejakej dohode nedošlo. Ona nemala kde vziať peniaze na to. Byt si kúpila za vlastné peniaze, v dražbe bol predaný za 12 500,- €. V apríli 2010 mala príjem 280 €. Žalovaný v 1. rade nežiadal od nej dokladovanie príjmu. Po zrealizovaní dražby neplatila žalovanému v 1. rade už nič. Po zrealizovaní dražby ju už na zaplatenie žiadnej čiastky nežiadali. V čase uzavretia zmluvy jej boli peniaze vyplatené v hotovosti. Žalobu podala v roku 2012 v T., kde jej prišlo z F. F., že to má všetko vydokladovať, čo zaplatila. Po tej dražbe to urobila. Vie, že to došlo z F. F., kde od nej žiadali nejaké vydokladovanie. Potom to nechala tak, pretože mala zdravotné problémy a prišiel aj konateľ žalovaného v 2. rade, tak sa to zamiešalo. Žalobu, že prišla o byt, podávala na súde v Partizánskom, doklady o tom nemá. Pred dražbou bola za advokátom p. Spišiakom, chcel vedieť, akú čiastku je dlžná. Odpoveď prišla, že je dlžná 18 000,- €.

Z výpovede zástupcu žalovaného v 1. rade vyplýva, že žalobkyňi bol poskytnutý úver 7 000,- €. Zaplatila sumu 3 360,- € mimo výťažku z dražby. V auguste 2011 úver prestala splácať, dodatok č. 3 im naspäť neposlala, čo považovali za nezáujem o predĺženie zmluvy. V marci 2012 začali výkon záložného práva, uzavreli zmluvu s Public Auction o vykonaní dobrovoľnej dražby s tým, že spoločnosť dražbu vykonala. Dražba prebehla 4.10.2012, dňa 23.10.2012 im boli pripísané finančné prostriedky vo výške 8 187,07 €. Pred vykonaním dražby bola ich pohľadávka už po zohľadnení zaplatenej sumy vo výške 12 900,- €. Pripísaním sumy 8 187,07 € na účet považujú svoju pohľadávku za uhradenú. Žiaden dlh žalobkyne neexistuje. Schopnosť žalobkyne splácať neskúmali, ale zákon im to v čase uzavretia zmluvy neukladal.

Z výpovede konateľa žalovaného v 2. rade vyplýva, že žalobkyňa mala 4 mesiace na vypratanie bytu, počas tejto doby mohla dať žalobu. Vie, že mala dlžobu na bytovom družstve asi 2 000,- €. On jej ponúkal byt na predaj, aj spísali dohodu, ale nezohnala peniaze. On kupuje a predáva a prenajíma byty, je to predmetom činnosti jeho spoločnosti. O dražbe bytu sa dozvedel v notárskom registri. Byt vydražil za 12 500,- €, žalobkyňi ho ponúkal za 15 000,- €. Bola aj uzavretá dohoda, ktorú on zatiaľ nepodpísal. Byt

bol v stave, že keď ho ponúkal za 14 000,- €, tak sa ho nemohol zbaviť. Dal ho prerobiť, našiel kupca a teraz čaká, čo sa bude diať, pretože záujemca v byte býva asi 2 - 3 mesiace. V byte sa robili omietky, kuchynská linka, podlahy. Znalecký posudok bol vypracovaný pred dražbou 27.6.2012.

Z potvrdenia ÚPSVaR Partizánske vyplýva, že v čase uzavretia zmluvy (30.4.2010) bola žalobkyňa nezamestnaná, evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Zo žiadosti o poskytnutie úveru vyplýva, že žalobkyňa žiadala o úver dňa 22.4.2010, pričom v žiadosti uviedla, že je schopná mesačne splácať sumu 500,- €.

Z výpovede svedka L. T. vyplýva, že bol zamestnancom žalovaného v 1. rade asi do septembra 2015, presnú dobu trvania pracovného pomeru nevedel uviesť. Bol zamestnaný ako obchodný zástupca, podpisoval úverové zmluvy s klientmi, a to vždy na notárskom úrade, kde sa nachádza kataster. On sa s klientom nekontaktuje, firma má inzerciu, kde klient zavolá obchodnému zástupcovi, ktorý s ním spíše žiadosť. Obchodný zástupca prinesie žiadosť do spoločnosti, kde ju posúdia a schvália sumu úveru. Potom zavolá pracovníčka žalovaného v 1. rade klientovi a opäť mu vysvetlí podmienky úverovej zmluvy, oznámi mu, či je úver schválený a v akej výške a či súhlasí, či sa môže zrealizovať. Až potom dostane on kontakt na klienta, zavolá mu a dohodnú sa na stretnutí. Na prípad žalobkyne si už nepamätá, žiadosť o poskytnutie úveru nespisoval on. On sa vždy stretáva s klientom na notárskom úrade s už vyhotovenými zmluvami, kde ich klientovi vysvetlí. Zmluvy mu dá, nech si ich pozrie a umožní mu klásť otázky. Potom ich môžu podpísať. Ide o štandardný postup. Klienta poučuje o skutočnostiach na prvej strane zmluvy, o výške úveru, dobe, na ktorú je poskytnutý, o výške splátky, čísle účtu a variabilnom symbole a o tom, že posledná splátka je splátka istiny. Na prvej strane je uvedený mesačný úrok. Splátky predchádzajúce poslednej sú vlastne splátkami úroku, až posledná splátka je splátkou istiny. Takto je to pri všetkých zmluvách. Zmluvy sa podpisujú u notára. Nevie, ako to bolo v tomto prípade, ak tam sú nejaké podližnosti, vyplácajú sa z poskytnutej sumy. Po vyplatení sa rozdiel dáva klientovi, ktorý podpisuje príjmový doklad. On ide zmluvy zavkladovať na kataster, potvrdenie o zavkladovaní a podpísanú zmluvu zanesie do spoločnosti. Súčasťou zmlúv je a hovorí to každému klientovi, že do 14 dní od podpisu môže od zmluvy odstúpiť. Na žalobkyňu si nepamätá. On vysvetľuje to, čo je v zmluve. Pojem dohoda o zrážkach zo mzdy svedok na otázku zástupkyne žalobkyne vysvetliť nevedel, takisto nevedel vysvetliť pojem rozhodcovská doložka a predĺženie premlčacej doby. Ak klient nemá na vrátenie istiny, ktorá je poslednou splátkou, tak si úver môže predĺžiť, on to klientovi vysvetľuje. Vždy hovorí, že splátka predstavuje mesačný úrok a je to aj uvedené na prvej strane.

Podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 4 ods. 2, ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom od 1.1.2010 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkový výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 151j ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 151md ods. 1 písm. i) zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka záložné právo zaniká ak sa vykonalo bez ohľadu na rozsah uspokojenia veriteľa.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách na účely tohto zákona sa rozumie dražbou verejné konanie, ktorého účelom je prechod vlastníckeho práva alebo iného práva k predmetu dražby, konané na základe návrhu navrhovateľa, pri ktorom sa licitátor obracia na vopred neurčený okruh osôb prítomných na vopred určenom mieste s výzvou na podávanie ponúk a pri ktorom na osobu, ktorá urobí najvyššiu ponuku, prejde príklepom licitátora vlastnícke alebo iné právo k predmetu dražby, alebo verejné konanie, ktoré bolo licitátorom ukončené z dôvodu, že nebolo urobené ani najnižšie podanie.

Podľa § 21 ods. 2 citovaného zákona v prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23).

Podľa § 27 ods. 1 citovaného zákona ak uhradil vydražiteľ cenu dosiahnutú vydražením v ustanovenej lehote, prechádza na neho vlastnícke právo alebo iné právo k predmetu dražby udelením príklepu. Ku dňu zaplatenia ceny dosiahnutej vydražením vydražiteľom zaniká pohľadávka veriteľa v rozsahu uspokojenia veriteľa z výťažku dražby.

Súd po vykonanom dokazovaní a zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba žalobkyne nie je podaná dôvodne. Vychádzal pritom z toho, že v konaní o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, je vždy potrebné skúmať, či je na takomto určení naliehavý právny záujem. Súd preto

v prvom rade skúmal, či žalobkyňa preukázala naliehavý právny záujem na takom určení, ktoré je predmetom žaloby.

Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996). Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši (odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie). (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 6. decembra 2012, sp. zn. 5 Cdo 31/2011)

Základným predpokladom toho, aby sa súd zaoberal otázkou neplatnosti v rámci určovacej žaloby, je preukázanie naliehavého právneho záujmu na takomto určení. Podľa ustálenej súdnej praxe je naliehavý právny záujem daný najmä tam, kde by bez požadovaného určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo by sa jeho postavenie stalo neistým. Žaloba preto spravidla nemôže byť opodstatnená tam, kde možno žalovať na splnenie povinnosti podľa § 80 písm.b/ Občianskeho súdneho poriadku. Určovacia žaloba podľa § 80 písm.c/ Občianskeho súdneho poriadku je skôr preventívneho charakteru a má miesto jednak tam, kde jej pomocou možno eliminovať stav ohrozenia práva či neistoty v právnom vzťahu a k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť inak, a jednak v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnejšie než iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu a jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravy, tvoriace určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov účastníkov. Tieto funkcie korešpondujú s podmienkou naliehavého právneho záujmu. Ak nemožno v konkrétnom prípade očakávať, že ich určovacia žaloba bude plniť, nebude ani právny záujem na takomto určení. (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 28/2009, zo dňa 26. mája 2010)

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáha určenia neplatnosti 2 zmlúv (úverovej a záložnej) a určenia vlastníckeho práva. Podanou žalobou sa domáha určenia, že úverová zmluva uzavretá medzi ňou a žalovaným v 1. rade zo dňa 30.4.2010 v znení neskorších dodatkov je neplatná. Ďalej sa ňou domáha určenia, že zmluva o záložnom práve zo dňa 30.4.2010 uzavretá medzi ňou a žalovaným v 1. rade je neplatná, a tiež určenia, že je vlastníčkou sporného bytu. Súd skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu vo vzťahu ku každému predmetu konania samostatne.

Súd vo vzťahu k predmetu konania - o určení neplatnosti úverovej zmluvy dospel k záveru, že nie je daný naliehavý právny záujem. Súdom vychádzal z toho, že určením, že uvedená zmluva je neplatná, nedôjde k definitívnej úprave právnych vzťahov účastníkov konania. Na postavení žalobkyne sa v konečnom dôsledku nič nezmení. Po rozhodnutí súdu v súlade s prvým bodom petitu žaloby by sa na podklade rozsudku nedomohla vyplateného plnenia zo zmluvy alebo vydania prípadného preplatku. Ak by súd určil, že zmluva je neplatná, žalobkyňa by sa mohla domáhať vrátenia plnenia prijatého žalovaným v 1. rade len v ďalšom konaní (o vydanie bezdôvodného obohatenia). Žaloba o určení neplatnosti zmluvy by tak viedla k ďalšiemu sporu. Žalobkyni nič nebránilo domáhať sa proti žalovanému v 1. rade vydania bezdôvodného obohatenia, v takom konaní by súd platnosť zmluvy o úvere posudzoval ako predbežnú otázku a právne postavenie účastníkov predmetnej zmluvy by sa definitívne vyriešilo.

K tomuto záveru dospel súd aj preto, že z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že k zániku záväzku žalobkyne voči žalovanému v 1. rade z predmetnej zmluvy došlo splnením. Zástupca žalovaného v 1. rade jednoznačne potvrdil, že vo vzťahu k žalobkyni neexistujú z titulu poskytnutého úveru žiadnu pohľadávku a celý svoj nárok považujú za uspokojený. Preto len samostatné určenie

neplatnosti zmluvy o úvere bez rozhodnutia o vydaní prípadného bezdôvodného obohatenia právne postavenie žalobkyne nevyrieši.

Ak by aj niektoré z ustanovení zmluvy, na ktoré žalobkyňa v žalobe poukazuje (týkajúce sa poplatkov, sankcií, spôsobu započítania, predĺženia premičacej doby, rozhodcovská doložka, dohoda o zrážkach zo mzdy a ďalšie vedľajšie dojednania) boli neplatné, nespôsobuje to neplatnosť zmluvy ako celku, pretože tieto časti sú oddeliteľné od zvyšku zmluvy. Neplatnosť celej zmluvy nie je možné určiť ani podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Dohodu o tom, že žalovaný v 1. rade poskytne žalobkyni sumu 7 000,- € a žalobkyňa je povinná túto sumu v dohodnutej lehote vrátiť nie je možné považovať za dohodu uzavretú v rozpore s dobrými mravmi. V tejto časti je zmluva jasná, určitá a zrozumiteľná a aj priemernému spotrebiteľovi, teda aj žalobkyni muselo byť zrejmé, že poskytnuté peňažné prostriedky je potrebné v lehote splatnosti vrátiť. Neuvedenie niektorých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (napríklad správnej výšky ročnej percentuálnej miery nákladov) nespôsobuje z dôvodu prijatia plnenia žalobkyňou neplatnosť zmluvy (§ 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z.), ale vznik nevyvrátiteľnej zákonnej domnienky, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Následkom teda nie je neplatnosť celej zmluvy (neplatnosť dojednania o odplate nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy, pretože úver môže byť aj bezodplatný - viď § 4 ods. 3 posledná veta zákona č. 258/2001 Z.z.) a záväzok na vrátenie prijatej istiny ostáva platný. Tento záväzok bol žalobkyňou nepochybne v celom rozsahu uhradený. Aj z tohto dôvodu súd v tejto časti žalobu zamietol.

Určovací žaloba má preventívny charakter. Žalovať o určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je, je možné vtedy, ak možno určením odstrániť ohrozenie práva alebo neistotu v právnom vzťahu a k náprave nie je možné dôjsť iným spôsobom, napríklad žalobou na plnenie. V právnom vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade však k náprave môže dôjsť podaním žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia. Určovací žaloba preto nepredíde prípadným budúcim sporom účastníkov konania. Žalobkyňa preto nepreukázala naliehavý právny záujem na podanie žaloby v tejto časti.

Určením neplatnosti zmluvy sa v konaní nevyrieši otázka, aký je skutočný dlh žalobkyne nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov (predmetom konania nie je určenie výšky dlhu, ale určenie neplatnosti zmluvy) ani sa nezabráni vystaveniu žalobkyne ďalším sankciám zo strany žalovaného v 1. rade, pretože v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný v 1. rade akékoľvek sankcie vo vzťahu k žalobkyni uplatňoval a z výpovede jeho zástupcu vyplýva, že celý dlh žalobkyne považujú za splatený.

Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade súd žalobu o určenie neplatnosti úverovej zmluvy zamietol z toho dôvodu, že žalovaný v 2. rade nie je vo veci neplatnosti tejto zmluvy pasívne vecne legitimovaný. Zmluva, určenia neplatnosti ktorej sa žalobkyňa domáha, bola uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade a žalovaný v 2. rade nebol jej účastníkom, preto v konaní o určenie neplatnosti zmluvy o úvere nie je pasívne vecne legitimovaný.

Vo vzťahu k predmetu konania - o určenie neplatnosti zmluvy o záložnom práve žalobkyňa takisto nepreukázala naliehavý právny záujem na takomto určení. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že záložné právo bolo na podklade napadnutej záložnej zmluvy zrealizované na dobrovoľnej dražbe. Vykonaním záložného práva zabezpečenie zaniklo (§ 151md ods. 1 písm. i) Občianskeho zákonníka), preto už nie je daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti tejto zmluvy. Určenie neplatnosti záložnej zmluvy by nemohlo zvrátiť ani výsledok dobrovoľnej dražby, pretože v zmysle ustálenej judikatúry otázku neplatnosti dobrovoľnej dražby nie je možné posudzovať ako predbežnú otázku (uznesenie NS SR z 16.12.2010, sp. zn. 3Cdo 186/2010). Tým, že by bola určená neplatnosť zmluvy o záložnom práve by sa právne postavenie účastníkov konania nezmenilo.

Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade súd žalobu v tejto časti zamietol z dôvodu, že žalovaný v 2. rade nie je pasívne vecne legitimovaný. Žalovaný v 2. rade nebol účastníkom zmluvy o záložnom práve k predmetnej nehnuteľnosti, preto mu v konaní o určenie jej neplatnosti nesvedčí pasívna vecná legitimácia.

Vo vzťahu k predmetu konania - o určenie vlastníckeho práva súd dospel k záveru, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva vo vzťahu k žalovanému v 2. rade. Spočíva v tom, že žalobkyňa aj žalovaný v 2. rade sa cítia byť vlastníkmi sporného bytu. Neistotu ohľadom toho, kto je skutočným vlastníkom bytu nie je možné odstrániť inak ako rozhodnutím súdu. Žalobkyňa je pôvodnou

vlastníčkou bytu a žalovaný v 2. rade je podľa zápisu v katastri nehnuteľností jeho súčasným vlastníkom, pričom žalobkyňa spochybňuje titul nadobudnutia bytu žalovaným v 2. rade. V tejto časti žaloby vo vzťahu k žalovanému v 2. rade je daný naliehavý právny záujem na určení, či žalobkyňa je vlastníkom predmetného bytu.

Žalobkyňa v časti o určenie vlastníckeho práva tvrdí, že zásada nemo plus iuris nemôže byť spochybnená ani dražbou. Podľa nej k platnému prechodu vlastníckeho práva v dôsledku vydraženia nedošlo, pretože dražba bola vykonaná na podklade neplatnej zmluvy o záložnom práve.

Súd ako predbežnú otázku skúmal otázku platnosti zmluvy o záložnom práve. Účelom zmluvy bolo zabezpečiť záväzok žalobkyne zo zmluvy o úvere. Súd dospel k záveru, že zmluva o úvere nebola v časti týkajúcej sa istiny 7 000,- € neplatná. Z dôvodu absencie niektorých základných náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. je síce poskytnutý úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov, ale zmluva je vo zvyšnej časti (týkajúcej sa istiny) platná. Nemožno preto Zmluvu o záložnom práve, ktorá má zabezpečovať plnenie zo zmluvy o úvere považovať za neplatnú. Zo znaleckého posudku K. M. vyplýva, že cena zálohu (bytu) bola 16 300 €. Cena je síce vyššia ako výška záväzku žalobkyne, ale z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by mala žalobkyňa v čase uzavretia zmluvy iný majetok, ktorý by mohol slúžiť na zabezpečenie jej záväzku, preto nie je možné hodnotu zálohu považovať za neprimeranú vo vzťahu k zabezpečenej povinnosti. Z jej výpovede vyplýva, že si bola vedomá toho, že zriaďuje na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o úvere záložné právo k bytu a že zriadenie záložného práva je podmienkou poskytnutia úveru. Žalobkyňa v čase uskutočnenia dražby nepochybne bola dlžníčkou žalovaného v 1. rade a svoj dlh riadne a včas neplatila. Žalobca v 1. rade preto mohol realizovať svoje záložné právo, a to podľa § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka predajom na dobrovoľnej dražbe. Žalovaný v 2. rade nadobudol vlastnícke právo príklepom draženej veci (bytu žalobkyne) v dražbe. Otázkou prípadnej neplatnosti dobrovoľnej dražby súd nemôže posudzovať v inom konaní než v konaní podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2007 Z.z., a to ani ako otázku predbežnú. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa vedela o tom, že sa vykoná dražba bytu, vedela o termíne dražby a vedela aj o jej výsledku. Napriek tomu proti dražbe nenamietala a najmä nepodala žalobu o určenie neplatnosti dražby. Právo na určenie neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa konania dražby, preto sa v súčasnosti už určenia neplatnosti dražby domáhať nemôže.

Žalovaný v 2. rade urobil na dražbe najvyššie podanie. Cenu dosiahnutú vydražením uhradil dňa 18.10.2012. Príklepom licitátora teda nadobudol vlastnícke právo k draženej veci v zmysle § 27 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z. a žalobkyňa vlastnícke právo stratila. Z uvedených dôvodov súd žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

Vo vzťahu k žalovanému v 1. rade súd žalobu v časti o určenie vlastníckeho práva zamietol z dôvodu, že žalovaný v 1. rade nie je pasívne vecne legitimovaný. Žalovaný v 1. rade nie je a ani nikdy nebol vlastníkom sporného bytu a do prípadného vlastníckeho práva žalobkyne nezasahuje. Nie je preto vo vzťahu k určeniu vlastníckeho práva pasívne vecne legitimovaný.

Podľa § 148 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Podľa § 151 ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku o trovách štátu súd rozhodne aj bez návrhu.

Štát v konaní platil trovy vo výške 8,60 € spočívajúce v svedočnom vyplatenom svedkovi L. T.. Podľa výsledkov konania má proti neúspešnej žalobkyňi právo na náhradu trov. Preto súd žalobkyňi uložil povinnosť zaplatiť na účet tunajšieho súdu trovy konania štátu v sume 8,60 €. Na splnenie povinnosti žalobkyne určil lehotu 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaný v 1. rade mal v konaní plný procesný úspech, preto mu súd priznal náhradu trov potrebných na účelné bránenie práva proti žalobkyni. Trovy konania žalovaného v 1. rade pozostávajú z trov právneho zastúpenia.

Podľa § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

V konaní sa vedie spor o určenie neplatnosti zmlúv a o určenie vlastníctva k bytu. Tarifnou hodnotou pre výpočet odmeny advokáta je preto hodnota veci, o vlastníctvo ktorej sa vedie spor. Hodnota bytu je podľa znaleckého posudku 16 300 €. Tarifná odmena podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky by bola z tejto hodnoty 320,34 € (220,74 € + 16,60 € za každých začatých 1 659,70 € prevyšujúcich sumu 6 638,78 €). Právny zástupca žalovaného v 1. rade si uplatnil odmenu vypočítanú z tarifnej hodnoty v sume 7 000,- €, vo výške 237,34 €. Vzhľadom k tomu, že si uplatňuje tarifnú odmenu v tejto výške, v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z., súd mu podľa § 153 ods. 2 priznal odmenu vo výške 237,34 € za jeden úkon právnej služby.

Žalovanému v 1. rade preto súd priznal trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z odmeny za dva úkony právnej služby po 237,34 € (prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaní 31.3.2016), dvoch režijných paušálov po 8,58 € spolu v sume 17,16 €, náhrady cestovného na trase F. - T. a späť (pri vzdialenosti 270 km /súd vychádzal z údajov na stránke maps.google.sk/, spotrebe 8,5 l/100 km, cene pohonných hmôt 1,17 €/l a základnej náhrade 0,183 €/km) v sume 76,27 €, náhrady za stratu času za 7 polhodín po 14,30 € v sume 100,10 €. Spolu sú trovy právneho zastúpenia žalovaného v 1. rade v sume 668,21 €.

V súlade s § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je žalobkyňa povinná zaplatiť náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu žalovaného v 1. rade.

Žalovanému v 2. rade súd náhradu trov konania nepriznal, pretože si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu vznik žiadnych trov nevyplýva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v troch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
g) rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. (§ 251 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).